

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICHOCHLAEVM || Replica brevis
Iohannis Cochläei, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est brevis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

III. De discordia inter Lutheranos & Zuinglianos.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

In Musculi Præfationem.

Noua defec-
tio per Mu-
sculum.

Deficere à re-
ligione gra-
uius est quã
ab Imperio.

2. Pet. 2.

Osiander in
Zuinglianũ
nebulonem.

ste respondere uel Deo uel Cæsari nostro hi, qui ultro accer-
cerunt te, Muscule, uirum tot criminibus & impietatibus
infamem & per te ab obedientia tum Papæ et Ecclesiæ, tum
Cæsaris & Imperij perfide deficiunt: Fuerunt Miores eorũ
tantæ honestatis, ut te aut tui similem personam infamem,
quæ secundum omnia iura probrosa & nullo honore digna
censetur, ne ad mechanica quidem artificia recepissent.

Hæc tu excusas, quasi leue sit peccatum, circa religionem ab
Imperatore, cui præstita et iurata fide publice obstrictus sis,
deficere, modo circa terrenas Imperij res obedientiam præ-
stes, sicut noui nũc Sadducæi, corpora tantum peccare dis-
cunt, non animas. Quis uero nõ clamaret, in eos uindicã-
dum esse igne aut gladio, qui in terrenis Imperatori nostro
præstantes obedientiam, in religione ad Turcas aut ad Iu-
dæos deficerent: At iam supra dixi, remissius fore in die Iu-
dicij Turcis & Iudæis quam istis sectis, quæ Christi & Euã-
gelij sacra nomina impie prætexunt & usurpant ad perpe-
tranda sacrilegia & alia impietatis facinora, Et Petrus in po-
steriori epistola sua manifeste dicit, quod melius erat eis, nõ
cognoscere uiam iustitiæ, quam post agnitionem retrors-
sum conuerti ab eo quod illis traditum est sancto mandato.

DE DISCORDIA INTER LVTHE-
ranos & Zuinglianos Cap. III.

AIs Muscule, non uestra superstitione, sed nostra im-
probitate fieri, quod uocamini uel Zuingliani uel Lu-
therani. Ego autem uerius dico, id factum esse, nõ culpa no-
stra, sed ex uestra diuersitate in doctrina & rituum obserua-
tione, ac usu quotidiano publice. Quemadmodum testan-
tur Lutheri ac Zuinglij contra se inuicem libri. Recens
quoq; æditum recitauit supra testimonium Osiandri, quod
magna adhuc permanet inter uos discordia, non solum in
exterj

externis Ceremonijs, sicut tu dicis, sed etiam in doctrina, & quidem de præcipuis & maximis Ecclesiæ sacramentis, nempe de baptisate, de clauibus Ecclesiæ & de Eucharistia, Quis non uideat (inquit Osiander) miseros zuinglianos, cum argumenta nostra, quibus genuinum sensum uerborum Christi asserimus, confutare non possint, nec sua probare, talibus mendacijs rude uulgus excantare, & mentis inopes efficere conari? Qui si uel scintillam spiritus sancti haberent, doctrinam suam tam impuris atque impudentibus mendacijs fulciendam esse non putarent. Hæc & id genus multa recens ædita uerba, non mea sed Osiandri sunt, Cum eo igitur litiga, si tibi displicent Muscule.

Quod autem ea negas, quæ ego ex Actis uestris, cum Luzthero Vuittenberge habitis, & à uobis Francfordiæ ad Morganum scriptis, renitui, magna profecto est impudètia, de qua miror equidem, quod apud tuos saltem, qui tecum Acta illa composuerunt, non erubescis. Nega ut lubet, ego actorum illorum exemplar scriptum habeo, à R. P. Augustino Mario, Suffraganeo Herbipolensi, scelicis memoriæ, ad me transmissum, Et Hagenois uidi Autographum ea de re manu Phil. Melanchthonis mihi bene nota scriptum, Qua igitur conscientia negas nunc publice, quod tot testibus actum esse constat.

Videmini igitur mihi esse socij eorum, qui apud Esaiam dicunt. Percussimus foedus cum morte, & cum Inferno fecimus pactum, flagellum inundans cum pertransierit, non ueniet super nos, quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio protecti sumus. Vere foedus percussistis cum morte, qui tot Milia animarum per schismata uestra hæresesque iam olim damnatas, æternæ morti obnoxias & ad dictas facitis, & mendatia rhetoricæ calliditatis spem ue-

C 3 stram

Mul. acta
propria ne
gat.

Sectarum spes
in mendacijs
Esa. 28.

De Discordia inter Luth. & Zuing.

stram ponitis. Tu igitur Muscule (non ego) astutam agis ipse uulpeculam, dum discordias uestras palliando dissimulas, & falsa excusatione tantum ad externas ceremonias referri iubes.

DE VRBE ROMA A S. HIERONYMO laudata. Caput. III.

NON nego Romam typice aliquando dictam esse Babylonem, quando sub Idolatris Imperatoribus ebria erat sanguine Martyrum Christi, & idolorum uarietate confusa, Sed longe aliud nomen habuit postea sub Imperatoribus Christianis, Romanisque Pontificibus, Id quod ipsius Hieronymi (quæ calumniose opponis Romæ) uerba clare testantur, quæ tu ipse recitas. Sed ad teloquar inquit, quæ scripta in fronte blasphemiam, Christi confessione delesti, urbs potes, Vrbs Orbis domina, urbs Apostoli uoce laudata, Sunt ne hæc criminantis uerba? Subtilis uis uideri Muscule, & non uides hæc laudis potius quam uituperij esse uerba? At dices, in sequentibus eam uituperari. Audiamus ergo sequentia. Interpretare (inquit) uocabulum tuum, Roma aut fortitudinis nomen est apud Græcos, aut sublimitatis iuxta Hebræos. Serua quod diceris, Virtus te excelsam faciat, non uoluptas humilem, An hæc uituperationis sunt uerba? totus profecto per impium in Romam odium cæcus es, si ita iudicas. Sed addis adhuc plura. Maledictionem (inquit) quam tibi saluator in Apocalypsi comminatus est, potes effugere per pœnitentiam, habens exemplum Niniuitarum. Hæc certe Hieronymi uerba nihil contra Romam faciunt. At hic protinus subiungis ac petis, ut doceam uos, quando post Hieronymi tempora maledictionem hanc per pœnitentiam Roma

Verba Hieronymi in laudem Romæ.

Pœnitentia Romæ sæpe acta.